

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Tulipæ ad solem se pendentis, cum homine læta dumtaxat captante
co[m]paratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Iob. 2. 10. que, cum Iob: *Si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscipiamus?* Vtraque enim ab illo. De bonis ait S. Augustinus: *Deus aeternæ felicitatis author & dator, quia solus est verus Deus, ipse dat terrena & bonis & malis. Neq; hoc temerè & quasi fortuito, quia Deus est, non Fortuna: sed pro rerum ordine ac tempore, occulto nobis, notissimo sibi: cui tamen ordini temporum non subditus seruit: sed eum ipse, tanquam Dominus regit, moderatòrq; disponit.* De malis pœnæ aut naturæ ait Amos: *Non est malum, in ciuitate, quod non fecit Dominus.* Cum itaque tam mala, ista, quàm bona sint à Domino, meritò dicimus, in omni Casu aduerso: *Si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscipiamus?* Dominus est, potest punire seruos; Pater est, potest filios castigare; Mundi Gubernator est, potest bonis, & mala bonis temperare.

II. *Tulipam* Dalmatæ ac Turcæ pileum vocant, seu amiculum capitis, quod gestare solent. Ab hac forma flori inditum est nomen, qui apertus inuersusque pilei illius effigiem refert. Hic flos visu iucundus, atque insigni colorum pulchritudine admirandus summo cauli insidet sursum spectans, sex foliolis sæpe constans; interdum septem aut octo; in fundo, calathi, aut cyathi modo, se se pandit, è quo sena, aut totidem, quot sunt folia, stamina erumpunt; modò lutea, modo pallida, modò nigricantia; pediculis etiam, quæ stamina sustinent, mirum in modum colorem variantibus. Hunc talem florem alij æstimant si colore aurum; alij, si purpuram imitetur; alij, si interspersis, per certa interualla, maculis, velut gemmis varietur; mihi, præ omnibus, in eo, observatione dignum videtur, quòd cognitione carens, tamen adeò accuratè obseruet tempestatem. Nam, ad radios solares, se pandit, lucemque toto sinu admittit: ast, vbi radios vel nubes, vel pluuiæ occupant, illico clauditur, & se contrahens languescit, quasi principis sideris absentia tristaretur. Huic flori similes sunt mortales. Quippe homo, *quasi flos egreditur nascens; crescens autem, tanquam flos agri, sic effloreat; &, sicut fenum dies eius morientis.* Estque magna mortalium varietas. Alij auro nitent, alij purpura eminent. Sed in hoc tulipæ maximè æquiparantur; quòd, cum dies purus est, & sol serenus lucet; cum omnia læta & fausta; cum quidquid optant, impetrant; tum totos sinus pandunt, tum Deum salutant & laudant, iuxta illud: *conspicetur tibi, cum benefeceris ei.*
Et quis

Iob. 14. 2.

Psal. 102. 15.

Psal. 48. 19.

Et quis hoc non faceret, cum etiam bestiae beneficijs cicurentur? & canis eum sequatur, à quo panem accepit? Quod si verò *Fortuna* vultum auertat, si cælum nubibus obscuretur, si pluuia, si nimbi cadant *Casuum* aduersorum; tum animum contrahunt, tū languescunt mente, tum manu cessant, & cum cælo ipso tristantur. Neque hoc satis est, sæpe etiam tonant, contra Tonantem; quod fecisse Pharaonem legimus, & complures. Alij non indignantur verbis, non erumpunt in execrationes & Diras; animo tamen, & vultu, *Fortuna* læuente, sunt truculenti, ac, se fauciatos esse, profitentur.

Talis Tulipa, quæ sole, eiusque radijs subductis, se se contraxit, fuit Dauid, qui ait: *Auertisti faciem tuam à me, & factus sum conturbatus.* Sed alibi se correxit dicens: *in flagella paratus sum.* Neque nominat flagella, sed quæcunque Deo visa fuerint, ad illa se animo paratum & vtroneam hostiam offert. Decebat enim, vt, à quo acceperat sceptrum, eius non repudiaret flagrum. *Elegisse quidem lego,* ait S. Augustini magister, *S. Dauid flagelli genus, quod equanimiter sustineret. Sed elegit, quia de tribus ei conditionibus eligende vnus necessitas mandabatur. Ubi autem non mandatur, ad omnia paratus est Dei seruulus, seu corporalem ægritudinem subeat, seu fugam à facie inimici, siue obitum filiorum, quos non timet præmittere, quia potest recipere imperterritus. Nam & sciens, quod, si hic fuerit punitus supplicio temporali, leuare in futurum perpetua possit pœnam ærumne. Rogat ergo, vt recipiatur petitio sua, & castigetur ipse, vt recipiatur. Castigat enim Dominus omnem filium, quem recipit. Si seruulum tuum vides peccata propria confitentem vltro offerre se pœna, inflecteris, ignoscis, & de Domini miseratione diffidis? Non contraxit se ergo Dauid, sed sinus tunc omnes expandit, ad flagella Dei, & ad fortunæ ictus excipiendos, vt castigatus ærumna temporali, æternam euaderet calamitatem.*

Iob etiam ab iracundâ vxore, tanquam à Furiarum aliqua, vt se contraheret, & tanquam miserum tragicè ludentis *Fortuna* mancipium, in cælum fureret, non passus est, se loco moueri, sed perstitit, vt columna: cùmque & illa perfilteret in eo incitando, dicerétque: *Adhuc tu permanes in simplicitate tua? benedic Deo, & mouere:* respondit: *Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscipiamus? In omnibus his, non peccauit Iob labijs suis.* Quare? quia vidit, mala se sua de manu

Oo

Dei

III.

Plat. 29 8.

Pfal. 37.

S. Ambros.

tra& in Pfal.

37.

IV.

Iob. 2. 9.